

8. december – Brezmadežno spočetje Device Marije

Besedila za meditacijo na praznik Marijinega brezmadežnega spočetja. Predlagane teme: dogma o brezmadežnem spočetju; lepota svetega življenja; poklicani k življenju vere, upanja in ljubezni.

»MARIJA, čast in kras sveta, odsvit si
Luči, hči Boga, tvoj večni Sin
obvaroval te vsakega je madeža.«^[1]
Danes skupaj z vso Cerkvijo
praznujemo svetost Marije, žene iz

Nazareta, ki je prejela vse darove in sadove Svetega Duha. Od samega začetka so krščanski pisci Marijo imenovali *nova Eva* in s tem priznavali, da je bila na poseben način povezana z *novim stvarjenjem* sveta, z delom odrešenja. Papež Pij IX. je 8. decembra 1854 z bulo *Ineffabilis Deus* razglasil dogmo o Marijinem brezmadežnem spočetju.

Osrednji del tega dokumenta, v katerem je jasno opredeljena vera Cerkve, se glasi: »[...] da je bila Blažena Devica Marija v prvem trenutku svojega spočetja obvarovana vsakega madeža izvirnega greha, in sicer po edinstveni milosti in posebni pravici, ki ji jo je podelil vsemogočni Bog glede na zasluženje Kristusa Jezusa, Zveličarja človeškega rodu – to je od Boga razodet nauk in ga morajo zato vsi verniki trdno in stanovitno verovati.«^[2]

Prvo berilo današnje maše vsebuje eno od svetopisemskih besedil, ki jih papež navaja v tej buli: zgodbo o izgonu naših prastaršev iz raja po izvirnem grehu. Zgodba pa vključuje tudi neko napoved, ki je polna upanja. Gospod se obrne h kači in ji reče: »Sovraštvo bom naredil med teboj in ženo in med tvojim zarodom in njenim zarodom. On ti bo strl glavo, ti mu boš strla peto« (1 Mz 3,15). Ta odlomek se imenuje protoevangelij, ker je prvo oznanilo našega odrešenja.

Sveti Janez Pavel II. je izpostavil, da je besedilo Geneze v tradiciji »bilo navdih številnim upodobitvam Brezmadežne Marije, ki s svojimi nogami pohodi kačo [...]. Takšen prevod ne ustreza hebrejskemu besedilu, v katerem kači glave ne zdrobi žena, ampak njen rod, njen potomec. To besedilo torej ne pripisuje zmage nad Satanom Mariji, ampak njenemu Sinu. Ker pa v

svetopisemski govorniki obstaja globoka solidarnost med prednikom in potomstvom, je skladna z izvirnim pomenom odlomka ta upodobitev Brezmadežne, ki pohodi kačo, in sicer ne z lastno močjo, ampak z milostjo Sina.«^[3]

MAŠNI HVALOSPEV govori o skrivnosti, ki povezuje Marijo z izvorom Cerkve: »Devico Marijo si obvaroval vsakega madeža izvirnega greha in obdaril s polnostjo svoje milosti. Tako si pripravil vredno mater svojemu Sinu ter v njej naznačil začetek Cerkve, njegove svete in brezmadežne neveste.«^[4] Z Marijinim brezmadežnim spočetjem, tistim zgodovinskim trenutkom, ki se ga danes veseli spominjamo, se začne čas Cerkve, ki je tudi naš čas.

Vsi smo poklicani, da posnemamo svetost naše Matere. Vendar pa se nam ob premišljevanju o tem povabilu morda porodi »sum, da je človek, ki v ničemer ne greši, v bistvu dolgočasen; da mu v življenju nekaj manjka: tista dramatična razsežnost avtonomnosti«. ^[5] Čeprav vemo, da to ne drži, nas morda obhaja misel, da bomo v nekem smislu postali popolnoma človeški šele takrat, ko bomo izkusili to napetost, ki se zdi odsotna v življenju Device Marije.

»Ko pa se ozremo naokrog, lahko vidimo, da ni tako, to se pravi, da zlo vedno zastruplja in človeka ne povzdigne, ampak ga ponižuje in razvrednoti. Ne naredi ga večjega, čistejšega in bogatejšega, temveč ga poškoduje in skrči. Na dan brezmadežnega spočetja se raje naučimo naslednje: človek, ki se popolnoma prepusti v božje roke, ne postane božja lutka, dolgočasna in nenačelna oseba; ne izgubi svoje

svobode. Samo človek, ki se popolnoma izroči v božje roke, najde resnično svobodo, veliko in ustvarjalno prostranost svobode dobrega.«^[6] Skratka, kdor hodi po stopinjah naše matere, najde samega sebe in se lahko približa vsakemu človeku.

To je božji sen, ki preseva skozi današnji evangelij, ko Marija prejme oznanilo o svoji poklicanosti (Lk 1,26-38). Je pa tudi izraz skrivnostnega božjega načrta za vsakega človeka. Kot pravi sveti Pavel v drugem mašnem berilu: Bog nas je »pred stvarjenjem sveta izvolil v njem [Kristusu], da bi bili pred njegovim obličjem sveti in brezmadežni« (Ef 1,4).

»ANGEL je vstopil k njej in rekel: Pozdravljena, obdarjena z milostjo,

Gospod je s teboj!« (Lk 1,28).

Poznavanje božjih načrtov je razlog za veselje. Sodelovati v njih pomeni pot do sreče na zemlji in v nebesih. Lahko rečemo, da je v tem angelskem pozdravu bistveno dvoje: na eni strani povabilo k veselju, saj se bo v Genezi napovedani Božji Sin zdaj zdaj učlovečil; na drugi strani pa trditev, da je v Mariji polnost milosti, ko nam je razodeto, da je Devica Marija popolnoma sveta, da se bo v njej pokazala polnost vere, upanja in ljubezni.

Tudi mi želimo biti napolnjeni z vero in živeti po božjih načrtih. Želeli bi si vere, ki bo ostala za vedno in se izkazala kot rodovitna, ko bomo prestajali trpljenje in težave. Vemo, da »če je Bog hotel povzdigniti svojo Mater, pa je hkrati tudi res, da ji zemeljsko življenje ni prizaneslo ne z izkušnjo trpljenja ne s težkim delom niti ne s preizkušnjami v veri«. ^[7]

Tudi mi hočemo živeti iz upanja, saj

imamo gotovost, da smo deležni
Odrešenikove zmage. Tako kot so
apostoli ponovno poživili svoje
upanje, ko so videli Jezusovo slavo na
Taboru, tako tudi nas, ko gledamo
Marijo, polno milosti, navdaja
optimizem pri našem poslanstvu,
tudi ko človeško gledano preživljamo
nekoliko težje trenutke. »Naj v težkih
trenutkih Marija, mati, ki jo je Jezus
podaril vsem nam, vedno podpira
naše korake in naj našim srcem
vedno pravi: 'Vstani! Glej naprej,
poglej na obzorje,' kajti ona je Mati
upanja.«^[8]

Nazadnje prosimo sveto Marijo, naj
nam pri svojem Sinu Jezusu izprosi
večjo vdanost, da bomo mogli
okrepiti svojo ljubezen do Boga in do
drugih. Kot otroci tako dobre matere,
bomo po njej postajali podobni
njenemu Sinu, ki je hodil po zemlji,
delal dobro in v srcih prižigal vedno
novo in učinkovito luč božje milosti.

[1] Molitveno bogoslužje, slovesni praznik Marijinega brezmadežnega spočetja, hvalnice, pesem.

[2] Pij IX., apostolsko pismo *Ineffabilis Deus*, št. 18, v: Anton Strle, *Vera Cerkev*, str. 272.

[3] Sv. Janez Pavel II., splošna avdienta, 29. 5. 1996.

[4] Maša na slovesni praznik Marijinega brezmadežnega spočetja, hvalospev.

[5] Benedikt XVI., Homilija, 8. 12. 2005.

[6] Prav tam.

[7] Sv. Jožefmarija, *Jezus prihaja mimo*, št. 172.

[8] Frančišek, Splošna avdienta, 10. 5. 2017.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/meditation/8-december-
brezmadezno-spocetje-device-marije/](https://opusdei.org/sl-si/meditation/8-december-brezmadezno-spocetje-device-marije/)
(19. Feb. 2026)